

2. Întocmirea raportului. După acumularea tuturor materialelor necesare, polițistul trebuie să întocmească un raport, în următoarele condiții:

- să fie obiectiv, evitând opiniile personale;
- să fie descrise natura relațiilor dintre subiecți;
- să fie indicate toate detaliile faptei produse fără a se face careva concluzii;
- să fie descrise în detaliu toate elementele constitutive ale infracțiunii;
- să fie descrise toate elementele agresiunii (fizice, verbale, psihice, sexuale, economice și spirituale);

3. Asistarea victimei în obținerea ordonanței de protecție. În acest context polițistul trebuie:

- să informeze victima referitor la posibilitatea obținerii ordonanței de protecție;
- să depună cerere, cu acordul victimei care se află în stare de imposibilitate, privind eliberarea ordonanței de protecție;
- să depună cerere în cel mult 24 de ore;
- cererile, prin conținutul cărora se solicită aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie sunt adresate instanței judecătorești, la locul:
 - de domiciliere al victimei;
 - temporar de reședință al victimei dacă aceasta a părăsit domiciliul pentru a evita continuarea actelor de violență în familie;
 - de reședință al agresorului;
 - acordării asistenței victimei;
 - la locul comiterii actului de violență.
- să anexeze la cerere următoarele materiale:
 - cererea victimei;
 - referința autorității publice locale;
 - caracteristica de la locul de lucru;
 - explicații de la victimă sau membrii de familie, vecini, rude referitor la comportamentul agresorului;
 - copiile proceselor-verbale cu privire la contravenții, întocmite pentru actele de violență în familie, comise anterior;
 - copiile ordonanțelor de protecție emise de către instanța de judecată și informații referitoare la executarea acestora;
 - copiile proceselor-verbale, privind intervențiile echipelor multidisciplinare în cazurile violenței în familie;
 - copiile proceselor-verbale de evaluare a condițiilor de trai (întocmit trimestrial de către asistentul-social)
 - informații de la centrele de expertiză medico-legală, referitoare la stabilirea vătămarilor corporale cauzate victimei;
 - copiile materialelor examinate privind comiterea cazurilor de violență în familie;
 - alte materiale.

(Ord. MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cap. IV, secțiunea A, pct. 81)

4. Supravegherea îndeplinirii măsurilor de protecție stabilite de instanță ține de competența organelor afacerilor interne. (Legea 45, Art. 15 al. (5), Ord. MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cap. IV, secțiunea C și D)

CONTACTEAZĂ ORGANIZAȚIILE DE SUPORT!

ORGANIZAȚII DE SUPORT NAȚIONAL	
Serviciul Medical de Urgență/ Ambulanță	903
Telefonul de încredere pentru femei „La Strada”	0 800 880 08
Unitatea de Coordonare, MMPSF	+373 22 72 72 74
Centru de Asistență și Protecție, Chișinău	+373 22 55 30 42
Casa Marioarei, Chișinău	+373 22 72 58 61
Centrul de Drept al Femeilor (CDF), Chișinău	+373 22 23 73 06 +373 68 85 50 50
Centru Național de Prevenire a Abuzului față de Copii	+373 22 75 88 06
ORGANIZAȚII DE SUPORT DIN TERITORIU	
Centrul Maternal „Pro Familia” din Căușeni	+373 (0) 243 269 75 +373 (0) 243 268 35
Centrul raional Maternal „Pro-Femina”, Hîncești	+373 (0) 269 233 64 +373 (0) 269 229 34
Centrul Maternal din Cahul	+373 (0) 299 440 80
Centrul de plasament maternal pentru cupluri părinte - copil, Ungheni, Cornești	+373 (0) 236 607 34
Centrul de plasament temporar și reabilitare pentru copil, Bălți	+373 (0) 231 710 03
Centrul de Criză Familială „Sotis”, Bălți	+373 (0) 231 925 41
Centrul de Asistență pentru Agresorii Familiali, Drochia	+373 (0) 252 203 08
Centrul maternal „Ariadna”, Drochia	+373 (0) 252 203 08 +373 (0) 252 210 32

CENTRUL DE DREPT AL FEMEILOR (CDF)

- **Noi vă oferim Informare, Sprijin, Asistență Juridică!**
- **Vom acorda toată atenția noastră pentru rezolvarea cu succes a cazului Dumneavoastră!**
- **Toate serviciile noastre sunt GRATUITE!**

Adresa:

Str. Sfatul Țării 27, oficiul 11,
MD 2012, Chișinău,
Republica Moldova

Tel.:

(+373) 22 23 73 06, (+373) 68 85 50 50

CENTRUL DE DREPT AL FEMEILOR

*Promovând împreună drepturile femeilor
Advancing women's rights together*

ÎNDRUMAR PENTRU POLIȚIȘTI PRIVIND INTERVENȚIA ÎN CAZURILE DE VIOLENȚĂ ÎN FAMILIE

OPREȘTE VIOLENȚA ÎN FAMILIE!

OAK
FOUNDATION

Producerea acestei broșuri a fost posibilă datorită suportului din partea
Oficiului OSCE pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului.

ÎNȚELESUL UNOR TERMENI

1. Violența în familie - acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral

(Codul penal al Republicii Moldova, art. 201¹)

2. Subiecți ai violenței în familie pot fi:

a) în condiția conlocuirii:

- persoanele aflate în relații de căsătorie,
- de divorț,
- de concubinaj,
- de tutelă și curatelă,
- rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală,
- soții rudelor și
- alte persoane întreținute de acestea;

b) în condiția locuirii separate:

- persoanele aflate în relații de căsătorie,
- copiii lor,
- inclusiv cei adoptivi,
- cei născuți în afara căsătoriei,
- cei aflați sub tutelă sau curatelă,
- alte persoane aflate la întreținerea acestora.

(Legea 45 din 01.03.2007, art. 3 alin. (2))

3. Ordonanță de protecție - act legal prin care instanța de judecată aplică măsuri de protecție a victimei, stabilind restricții și obligații pentru agresor.

(Ord. MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cap. I, pct..5)

4. Starea de imposibilitate a victimei – presupune neputință:

a) fizică (victima este internată în spital, este plasată în centru de plasament, este traumatizată, și-a găsit refugiu într-un alt adăpost, are la îngrijire copii, alte cazuri cu efect similar);

b) psihică (victima se află în stare depresivă, emoționată, izolată, temere, are suferințe psihice, alte cazuri cu efect similar).

(Ord. MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cap. IV, secțiunea A, pct..77)

INTERVENȚIA PRIMARĂ

1. Sesizarea. După sesizarea poliției referitor la un caz de violență în familie, polițistul trebuie:

- să pregătească documentele și formularele necesare pentru documentarea cauzei;
- să fie pregătit să acorde primul ajutor medical, după caz;
- să verifice informația despre agresor și victimă:

a. dacă se află la evidența nominală în categoria agresorilor familiari sau prezintă interes polițienesc;

b. dacă dețin arme;

c. dacă nu dispune de antecedente penale sau contravenționale.

- să verifice dacă există ordonanță de protecție pentru membrii acestei familii;
- să stabilească prezența victimelor care au nevoie de asistență medicală;

2. Deplasarea operativă la fața locului. În timpul deplasării la fața locului polițistul trebuie:

- să stabilească un plan de intervenție;
- să stabilească rolul fiecărui polițist în timpul intervenției;
- să pregătească mijloacele speciale necesare.

Deplasarea la fața locului, în cazurile de violență în familie, de regulă are loc în echipă constituită din doi polițiști.

INTERVENȚIA LA FAȚA LOCULUI

1. Acțiunile la fața locului. La fața locului polițistul trebuie:

- să examineze preventiv locul faptei;
- să intre în domiciliu conform legislației;
- să identifice agresorul și victima;
- să stabilească natura relațiilor dintre subiecți;
- să identifice semnele agresiunii fizice;
- să identifice dacă sunt copii;
- să stabilească dacă a fost sau nu folosite careva arme sau corpuri delictive;
- să stabilească dacă au fost deteriorate careva bunuri;
- să efectueze cercetarea la fața locului *(în conformitate cu art. 118 Cod de procedură penală);*
- să fotografieze locul faptei;
- la necesitate să solicite ajutorul serviciului medical de urgență „903” sau să asigure transportarea victimei la instituția medicală;
- să izoleze agresorul de victimă, asigurând victimei un remediu sigur pentru a facilita contactul psihologic eficient.

2. Investigația preliminară. Pentru a elucida corect toate circumstanțele, polițistul trebuie:

- să audieze victima și agresorul separat;
- în cazul lipsei agresorului, să stabilească locul aflării lui;
- să audieze copii separat, după caz în prezența autorităților tutelare;
- să stabilească caracterul ciclic al violenței;
- să stabilească și să fixeze fiecare element al agresiunii (fizice, verbale, psihice, sexuale, economice și spirituale) a victimei, a copiilor, după caz;
- să stabilească dacă pe cazul dat nu este emisă vre-o ordonanță de protecție și dacă nu a fost încălcată;
- să informeze victima și agresorul despre răspunderea contravențională sau penală pentru darea depozițiilor false;
- să informeze victima despre drepturile, obligațiile,

serviciile disponibile și organele ce pot oferi astfel de servicii, unde și cum pot depune o plîngere, cum pot obține protecție, în ce condiții au acces la asistența juridică garantată de stat, dacă există un pericol pentru viața sau sănătatea lor în cazul eliberării unei persoane reținute sau condamnate, dacă a fost anulată ordonanță de protecție;

- să informeze agresorul despre drepturile și obligațiile lui.

3. Reținerea agresorului. Agresorul poate fi reținut în cazurile în care:

Este agresiv, exprimă amenințări cu moartea, cauzarea vătămărilor corporale sau există un pericol iminent de realizare a acestora, există o bănuială rezonabilă că a comis o infracțiune prevăzută de art. 201/1 și/sau 320 Cod penal.

Agresorul poate fi reținut, după caz, în conformitate cu *art. 165 alin. (2), art. 166 și 185 alin. (2), pct. 3)*

Cod de procedură penală.

4. Tratatamentul medical. În cazul constatării leziunilor corporale ale victimelor sau chiar și ale agresorului, polițistul trebuie (după caz);

- să acorde primul ajutor medical;
- să solicite ajutorul „903”;
- să asigure asistența la transportarea persoanei la o instituție medicală;
- să elibereze îndreptare privind examenul medico-legal, pentru calificarea gravității leziunilor corporale cauzate.

ACȚIUNI ULTERIOARE INTERVENȚIEI

1. Asigurarea securității victimei. Pentru a asigura securitatea victimelor polițistul trebuie:

- să evalueze riscul situației create;
- cu acordul victimei, să asigure evacuarea victimelor din locuință;
- să acorde asistență la plasarea victimelor în centrele specializate de reabilitare, de plasament sau alte locuri;
- să informeze imediat autoritățile tutelare în cazurile minorilor care au devenit victime;
- să informeze și să asiste victima în obținerea ordonanței de protecție;
- în cazul în care victima se află în stare de imposibilitate, să prezinte în instanța de judecată materialele de constatare și să solicite instanței reținerea contravențională a agresorului, ca măsură procesuală de constrângere, precum și emiterea ordonanței de protecție cu aplicarea restricțiilor față de agresor.